

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 marca 2016 roku (data wpływu) małoletnia powódka A. M., reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową – matkę S. K., działającą poprzez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego R. M. alimentów w kwocie po 2 000 zł miesięcznie, płatnych z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w wypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat (pozew – k. 1-7v).

Postanowieniem z dnia 08 kwietnia 2016 r. tutejszy Sąd udzielił zabezpieczenia poprzez zasądzenie od pozwanego R. M. na rzecz małoletniej A. M., kwoty po 800 zł miesięcznie, płatnych do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki, do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. W pozostałym zakresie wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalono (postanowienie – k. 65-70).

Pismem z dnia 09 maja 2016 r. (data prezentaty) strona powodowa złożyła zażalenie na powyższe orzeczenie w części dotyczącej oddalenia wniosku o udzielenie zabezpieczenia (zażalenie – k. 76-78v).

Pismem z dnia 16 maja 2016 r. (data wpływu) strona pozwana złożyła zażalenie na postanowienie tut. Sądu z dnia 08 kwietnia 2016 r., zaskarżając je w całości (zażalenie – k. 95-98).

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 listopada 2016 r., wydanego w sprawie VI Cz 484/16 oddalono obydwa zażalenia (postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 17 listopada 2016 r., sygn. akt VI Cz 484/16 – k. 263, 388-395).

Na rozprawie w dniu 07 kwietnia 2017 r. strona pozwana uznała powództwo do kwoty po 800 zł miesięcznie (protokół rozprawy z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 416).

Na dzień zakończenia rozprawy stanowiska stron pozostały bez zmian (protokół rozprawy z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 421-422).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka A. M., urodzona w dniu (...) w W. pochodzi z nieformalnego związku (...) (odpis zupełny aktu urodzenia – k. 9).

Pozwany początkowo dobrowolnie przekazywał do rąk matki dziecka kwotę 1 000 zł miesięcznie. W późniejszym okresie, bez wcześniejszego porozumienia, kwotę tę pomniejszył, wypłacając do rąk przedstawicielki ustawowej na potrzeby dziecka sumy od 400 do 800 zł na miesiąc, przy czym kwoty te były dodatkowo ograniczane w zależności od miesiąca i przekazywane w dwóch transzach. Od maja 2015 r. pozwany zaprzestał przekazywania jakichkolwiek kwot na rzecz dziecka. Po udzieleniu zabezpieczenia w przedmiotowym postępowaniu regularnie łoży na rzecz dziecka kwotę po 800 zł miesięcznie. W dniu 18 stycznia 2016 r. założył na rzecz małoletniej pozwanej konto oszczędnościowe, na które wpłaca kwoty od 500 zł do 2 000 zł (zeznania W. Z. z dnia 14 września 2016 r. – k. 255; zeznania E. K. z dnia 14 września 2016 r. – k. 257; potwierdzenia dokonania przelewów – k. 285-289; umowa konta oszczędnościowego – k. 290-292; potwierdzenie dokonania przelewów – k. 293-298; zeznania S. K. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 418).

Pozwany R. M. utrzymuje szeroki kontakt z małoletnią powódką – zostały one ustalone w trybie zabezpieczenia, na podstawie ugody sądowej zawartej w dniu 14 października 2015 r. Na podstawie zawartej ugody, R. M. spędza z małoletnią córką czas w każdy I i III weekend miesiąca (od piątku, godz. 18:00 do poniedziałku, do rozpoczęcia zajęć szkolnych) oraz w każdy wtorek od godziny 18:00 do środy, do rozpoczęcia zajęć szkolnych. Ponadto pozwany ma prawo do kontaktów z dzieckiem w trakcie świąt, wakacji oraz weekendów majowych i czerwcowych. Przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie toczy się pod sygnaturą V Nsm 593/15 postępowanie o kontakty i ustalenie miejsca zamieszkania dziecka przy ojcu. W trakcie trwania kontaktów ojciec pokrywa wszystkie

koszty związane z utrzymaniem małoletniej powódki (protokół rozprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe z dnia 14 października 2015 r., sygn. akt V Nsm 593/15 – k. 14-15; zeznania W. Z. z dnia 14 września 2016 r. – k. 254; zeznania E. K. z dnia 14 września 2016 r. – k. 257; zeznania S. K. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 418).

Małoletnia powódka A. M. ma 7 lat. Mieszka z matką i jej mężem w W.. W latach 2012-2015 uczęszczała do Przedszkola Nr (...) w W.. Od września 2015 roku małoletnia jest uczennicą pierwszej klasy Szkoły Podstawowej Nr (...) w W.. Obecnie uczy się w klasie II szkoły publicznej (zaświadczenie z dnia 04 sierpnia 2015 r. – k. 11; zaświadczenie z dnia 18 sierpnia 2015 r. – k. 12; zeznania S. K. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 417).

Małoletnia jest dzieckiem ogólnie zdrowym oraz prawidłowo rozwijającym się. W wieku dwóch lat posiadała dolegliwości związane ze sprawami żołądkowymi. Cierpiała na niedobór żelaza. Obecnie często się przeziębia. Od 6 miesięcy życia do 3 roku życia miała dietę bezglutenową (zeznania E. K. z dnia 14 września 2016 r. – k. 256; zeznania H. Z. z dnia 14 września 2016 r. – k. 257; zeznania S. K. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 417; zeznania R. M. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 420).

Jej miesięczny koszt utrzymania według matki S. K. opiewa na kwotę około 3 000 zł, na co składają się: partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania – 330 zł; wyżywienie – 800 zł; zajęcia dodatkowe, takie jak balet, piłka nożna, język angielski oraz zajęcia w szkole – 800 zł; obuwie – 1 200-1 300 zł rocznie; odzież – 2 000 zł rocznie; świetlica – 30 zł; komitet rodzicielski – 30 zł; składka klasowa – 10 zł; kino i wycieczki – 50 zł; wyprawka do szkoły – 400-500 zł; zajęcia dodatkowe w ramach świetlicy – 70 zł; stomatolog – 50 zł; lekarstwa – 70 zł; środki czystości i higieny – 100 zł; remont pokoju – 1 000 zł rocznie; edukacja, książki, zajęcia edukacyjne – 400 zł rocznie; prezenty – 300 zł; rozrywka – 200 zł; wakacje – 4 000 zł rocznie (faktura (...) – k. 25; faktura VAT nr (...) – k. 27; faktura VAT (...) – k. 28; zeznania W. Z. z dnia 14 września 2016 r. – k. 254; zeznania H. Z. z dnia 14 września 2016 r. – k. 257-258; zeznania S. K. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 417-418).

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki S. K. ma 30 lat. Posiada wykształcenie wyższe – ukończyła studia licencjackie w zakresie dziennikarstwa. Nie pracuje. Od 2014 r. pozostaje w związku małżeńskim z W. Z.. Wspiera męża poprzez współpracę przy jego projektach – redaguje teksty potrzebne w pracy muzyka. W latach 2012-2013 pracowała dorywczo, pisząc artykuły na zlecenie, uzyskując z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 1 500 zł za pół roku (zeznania W. Z. z dnia 14 września 2016 r. – k. 254-255; zeznania E. K. z dnia 14 września 2016 r. – k. 256; zeznania S. K. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 417).

Od 01 października 2013 r. do 30 września 2015 r. była studentką Wydziału Historycznego (...), kierunek etnologia i antropologia kulturowa. Uzyskała w 2015 r. absolutorium – nie obroniła jednak pracy magisterskiej (zeznania W. Z. z dnia 14 września 2015 r. – k. 255; zaświadczenie z dnia 28 września 2016 r. – k. 334; zaświadczenie z dnia 04 października 2016 r. – k. 335).

Swój miesięczny koszt utrzymania matka powódki określa na kwotę około 1 000 zł (zeznania S. K. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 417).

W roku 2014r. jej dochód wyniósł 190 zł, w 2015 r. nie osiągnęła ona żadnego dochodu (deklaracja podatkowa S. K. za 2014 r. – k. 167-170; deklaracja podatkowa S. K. za 2015 r. – k. 171-174).

Pozwany R. M. ma 45 lat. Posiada wykształcenie wyższe. Pracuje jako Dyrektor Marketingu w firmie (...) sp. z o.o. sp.k. w W.. Osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 10 814,25 zł. Oprócz tego otrzymuje również premie (zaświadczenie o zarobkach – k. 272; zeznania R. M. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 419, 420).

R. M. łoży na utrzymanie małoletniej A. M. kwotę 800 zł miesięcznie, zasądzoną w drodze zabezpieczenia. Dodatkowo ponosi on część opłat związanych z wydatkami małoletniej powódki poprzez opłacanie składek klasowych (zaświadczenie z dnia 09 maja 2016 r. – k. 118; zeznania W. Z. z dnia 14 września 2016 r. – k. 255; potwierdzenia dokonania przelewów – k. 285-289; zaświadczenie z dnia 09 maja 2016 r. – k. 329; zeznania S. K. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 418).

Swoje miesięczne koszty utrzymania ocenia na kwotę około 7 500 zł, na kwotę tę składają się koszty: kredytu na samochód – 2 500 zł; kredyt mieszkaniowy – 800 zł; koszt utrzymania mieszkania – 1 000 zł (w kosztach utrzymania mieszkania częściowo partycypuje partnerka pozwanego). Gdy małoletnia powódka przebywa u niego ponosi jej koszty utrzymania w wysokości 1 000 zł miesięcznie (zeznania R. M. z dnia 07 kwietnia 2017 r. – k. 419).

Jego dochód w 2015 r. wyniósł 100 675,56 zł (deklaracja podatkowa pozwanego za 2015 r. – k. 268-271).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach niniejszej sprawy, zeznań świadków: W. Z. (k. 254-256), E. K. (k. 256-257), H. Z. (k. 257-258) oraz zeznań przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki S. K. (k. 417-419) i R. M. (k. 419-420).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb materialnych, jak i duchowych, także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Rodzice są obowiązani zapewnić dziecku podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Uznanie za usprawiedliwione potrzeb poza zakresem wymienionych, zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji.

Powyższe uregulowania mają na celu zapewnienie możliwości utrzymania osoby uprawnionej do alimentów poprzez zagwarantowanie jej funduszy na opłacenie jej bieżących potrzeb. Do tych bieżących potrzeb zaliczyć należy takie rzeczy jak wyżywienie, odzież oraz pokrycie kosztów związanych z leczeniem.

Poza potrzebami wskazanymi powyżej, alimenty mają również pokrywać środki związane z wychowaniem dziecka, tj. jego kształceniem oraz zapewnieniem potrzeb szkolnych.

Mając na uwadze powyższe rozważania, nie powinno ulegać wszelkiej wątpliwości, że rodzice zobowiązani są do dostarczania środków wychowania i utrzymania dziecka. Wyznaczając obowiązek alimentacyjny, Sąd kieruje się przede wszystkim usprawiedliwionymi potrzebami osoby uprawnionej do alimentów, jak również zarobkowymi i majątkowymi możliwościami po stronie zobowiązanego do ich płacenia. Wskazać w tym miejscu należy, że obowiązek alimentacyjny nie musi polegać jedynie na dostarczaniu środków utrzymania i wychowania w postaci pieniężnej. Obowiązek ten może być również wykonywany poprzez sprawowanie osobistej pieczy nad osobą uprawnioną.

Obowiązek alimentacyjny obciąża po równo oboje rodziców. Niemniej jednak, w sytuacji kiedy nie prowadzą oni wspólnego gospodarstwa domowego, żyją w rozłączeniu, zaś dziecko przebywa u jednego z nich – rodzic na co dzień opiekujący się dzieckiem obciążony jest lożeniem na to dziecko w naturze. Powoduje to, że drugi rodzic – nie zajmujący się na co dzień małoletnim – winien dopomóc pierwszemu poprzez dokładanie się do kosztów utrzymania dziecka.

W przedmiotowej sprawie ciężar bieżącego utrzymania i wychowania małoletniej powódki A. M. nie spoczywa wyłącznie na jej matce. Ojciec dziecka posiada bowiem ustalony szeroki zakres kontaktów. Zostały one co prawda ustalone w trybie zabezpieczenia, niemniej jednak – na chwilę obecną – są one wykonywane w sposób zgodny z postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie. Toczy się sprawa o ustalenie miejsca pobytu mał. powódki przy ojcu. W trakcie trwania kontaktów małoletnia znajduje się na utrzymaniu ojca. Niemniej jednak, w pozostałych chwilach, dziecko znajduje się pod opieką matki, która sprawując bezpośrednią opiekę nad A. M., pokrywa swoje zobowiązania względem dziecka w naturze.

Tutejszy Sąd, dokonując oceny kosztów przedstawionych przez matkę A. M. doszedł do przekonania, że są one zawyżone. Na podstawie zasad doświadczenia życiowego, Sąd stwierdził, że usprawiedliwiony koszt utrzymania małoletniej powódki wynosi około 1.600 zł miesięcznie, na co składają się: partycypowanie w kosztach utrzymania mieszkania – 330 zł; koszty wyżywienia – 400 zł; zajęcia dodatkowe – 400 zł (w okresie wakacji, ferii i świąt zajęcia dodatkowe nie odbywają się i wobec tego są płatne przez ok. 10 miesięcy w roku, a nie przez 12 miesięcy); higiena i środki czystości – 100 zł; rozrywka – 100 zł; odzież i obuwie – 250; lekarstwa – 50 zł. Sąd nie uznał w całości wskazywanych przez stronę powodową kosztów utrzymania małoletniej w zakresie wyżywienia oraz kosztów zakupu odzieży i obuwia. Zauważyć w tym miejscu należy, że rodzina, dokonując zakupów produktów ekologicznych, dokonuje ich dla wszystkich domowników. Sama małoletnia zaś jest zdrowa – nie przedstawiono do akt sprawy zaświadczenia lekarskiego wskazującego, że w rzeczywistości musi ona mieć stosowaną odpowiednią dietę. Sąd nie dał wiary również tak dużym kosztom zakupu ubrań dla dziecka – te bowiem są kupowane przez oboje z rodziców dziecka. W pozostałym zakresie wskazać należy, że alimenty służą zaspokajaniu podstawowych potrzeb małoletniego dziecka. Nie można uznać zatem za usprawiedliwione przerzucenie całości ciężaru utrzymania dziecka na jednego tylko rodzica – w tym zakresie ojca – wskazując jednocześnie, że przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki nie może ponosić tych kosztów w całości bowiem jest osobą niepracującą. Koszty te obciążają bowiem oboje rodziców. Należy przy tym podkreślić, iż małoletnia powódka ma 7 lat. Uczęszcza do szkoły publicznej, jest dzieckiem zdrowym i co do zasady jej koszty utrzymania nie odbiegają od kosztów utrzymania jej rówieśników.

W dalszej kolejności wskazać należy, że pomiędzy rodzicami niewątpliwie występują dysproporcje w osiągniętych zarobkach. Pozwany pracuje na etacie, osiąga wynagrodzenie w wysokości około 10 000 zł miesięcznie. Niemniej jednak, z kwoty tej opłaca alimenty, utrzymuje mieszkanie, samochód, jak również zapewnia utrzymanie i atrakcje córce, kiedy ta przebywa pod jego opieką. Ponosi koszty zorganizowania wakacji, ferii i świąt. Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki nie pracuje – wspiera męża w rozwijaniu przez niego kariery muzycznej. Jako jeden z powodów braku podejmowania stałego zatrudnienia wskazuje potrzebę sprawowania opieki nad małoletnią powódką. Sąd w tym zakresie nie dał wiary – wskazać bowiem należy, że małoletnia uczęszcza do szkoły podstawowej, a co za tym idzie nie przebywa przez cały dzień w domu. Z kolei ojciec dziecka posiada szeroki zakres kontaktów, podczas których matka - S. K. również nie sprawuje bezpośredniej pieczy nad małoletnią. Powyższe nakazuje tutejszemu Sądowi dojść do przekonania, że S. K. posiada możliwości do podjęcia pracy zarobkowej oraz przyczyniania się do zaspokajania kosztów małoletniej powódki również w sposób inny niż sprawowanie wyłącznie bezpośredniej nad nią opieki. Zdaniem Sądu jej możliwości zarobkowe wynoszą co najmniej 3000 zł miesięcznie.

Ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego, Sąd kierował się nie tylko możliwościami zarobkowymi obojga rodziców, ale również poziomem życia rodziców oraz prawem dziecka do życia na podobnym poziomie, a także okolicznością, iż pozwany partycypuje w kosztach córki poprzez jej utrzymanie w okresie szerokich kontaktów. Wszystko to sprawia, że zdaniem Sądu R. M. posiada możliwości, które pozwalają mu na wywiązywanie się z obowiązku alimentacyjnego w wysokości 1 100 zł miesięcznie. Nie będzie ona stanowiła dla niego nadmiernego obciążenia i będzie odpowiadała usprawiedliwionym potrzebom mał. powódki. .

Reasumując, Sąd na mocy art. 133 § 1 kro, w zw. 135 § 1 i 2 kro orzekł, jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2016 poz. 623). Wobec tego, Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona.

Na zasadzie wyrażonej w art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążenia strony powodowej kosztami sądowymi w zakresie oddalonego powództwa.

Na zasadzie art. 100 zd. 1 k.p.c. Sąd zniósł wzajemnie koszty zastępstwa procesy stronami postępowania.

Na zasadzie wyrażonej w art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. orzeczono o rygorze natychmiastowej wykonalności.